A barokk korszak Európában nagyjából a 17. századtól a 18. század közepéig tartott, és különböző szakaszokra bontható. A barokk művészet és kultúra a katolikus egyház megerősödéséhez, a vallási ellenreformációhoz, valamint az abszolutizmus korszakához kötődött. A következő szakaszokra osztható:

1. Korai barokk (1600–1650)

Ez a szakasz a barokk stílus kezdeteit jelöli, amely elsősorban Itáliából indult ki. A korai barokkban a művészek még az érett reneszánsz stílust alkalmazták, de már megfigyelhetőek a barokk jellemzői is, mint a dinamikus kompozíciók és az érzelmek hangsúlyozása. Jeles képviselői közé tartozik Gian Lorenzo Bernini és Caravaggio.

2. Érett barokk (1650–1700)

A barokk legintenzívebb korszaka, amikor a stílus teljes pompájában és dinamizmusában bontakozik ki. Ekkoriban erősödtek meg az abszolút uralkodók, és sok esetben az egyház is határozottan támogatta a művészetet. Az építészetben, szobrászatban és festészetben egyaránt a túldíszítettség, az intenzív érzelmek és a dramatikus hatás érvényesült. Franciaországban XIV. Lajos uralkodása idején fejlődött ki a pompás barokk stílus.

3. Késő barokk és rokokó (1700–1750)

A késő barokk már előrevetíti a rokokót, amely a barokk utolsó, finomabb és légiesebb formája. A rokokó jellegzetessége a könnyedség, a játékosság és a díszítettség, amely főként a belsőépítészetben, a bútorokban és a festészetben jelent meg. A rokokó építészetben a súlyos barokk forma helyett a kecses és finom dekoráció dominált.

LIVEWORKSHEETS